

آموزش مستمر

سپیده شهیدی

از اتمام ساعات مدرسه نیز ادامه یابد. اما در بسیاری از موارد مشاهده می‌شود که دانش‌آموز پس از ترک کلاس، به دلایل متفاوتی مانند دست‌رسی نداشتن به معلم، قرار نداشتن در جو علمی موجود در کلاس، مشغول شدن به سایر امور یا سرگرمی‌ها، دست از فعالیت آموزشی می‌کشد. به عبارت دیگر، بیشترین میزان یادگیری او به زمان حضور در کلاس درس محدود می‌شود.

هنگامی که از وبلاگ برای آموزش استفاده شود، دانش‌آموز دائماً خود را در فضای علمی کلاس حس می‌کند. این تصور که در هر زمانی که اراده کند می‌تواند فضایی مشابه کلاس درس را در اختیار داشته باشد، او را به فعالیت بیشتر ترغیب می‌کند و درس خواندن، تنها به فضای مدرسه محدود نمی‌شود.

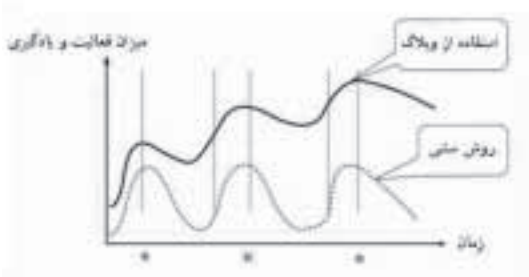
کلیدواژه‌ها: وبلاگ، معلم، دانش‌آموز، کلاس.

اشاره

در شماره‌ی پیش گفتیم، برخلاف روش‌های سنتی که دانش‌آموزان حتماً باید در زمان خاصی در کلاس حضور یابند، استفاده از وبلاگ در کنار کلاس درس، باعث می‌شود که در هر زمان و مکانی، بتوان به مطالب آموزشی دست‌رسی داشت. همچنین بیان شد که به علت موانع و محدودیت‌های کلاس، مثل محدودیت زمانی، غالباً برای همه‌ی دانش‌آموزان از یک طرح درس مشترک استفاده می‌شود. این طرح درس‌ها غالباً معلم محورند و دانش‌آموزان در آن‌ها مجال مشارکت کمتری دارند. در وبلاگ می‌توان طرح درس را به گونه‌ای تنظیم کرد که تک‌تک افراد فرصت کافی برای مشارکت داشته باشند و به نیازهای درسی همه‌ی آن‌ها در زمان لازم پرداخته شود. در این‌جا معلم تنها نقش یک هدایتگر را دارد که بر مشارکت دانش‌آموزان نظارت دارد و در موقع لزوم آن‌ها را راهنمایی می‌کند.

● استفاده از وبلاگ دانش‌آموزان را ترغیب می‌کند که مدت زمان بیشتری در امر آموزش فعال باشند.

در مدل آموزش سنتی، هنگامی که دانش‌آموز در فضای کلاس درس قرار می‌گیرد، برای فهم بهتر، باید در سطح مناسبی فعال باشد و خود را به مشارکت در کلاس ملزم بداند. به منظور استمرار در یادگیری، این فعالیت باید پس

● حضور در کلاس

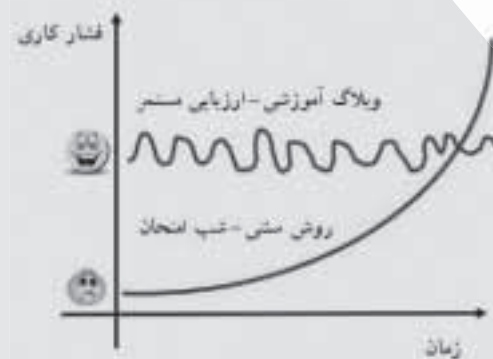
از سوی دیگر، در بسیاری از شیوه‌های سنتی، دانش‌آموز در ساعاتی که در مدرسه حضور ندارد، میان خود و معلم یا فضای آموزشی فاصله احساس می‌کند. بنابراین، مطالعه‌ی دروس را تنها به موقع امتحان موکول می‌کند و در شب امتحان، با حجم زیادی از دروس مواجه می‌شود که ممکن

است بعضی از آن‌ها را فراموش کرده یا حتی از ابتدا یاد نگرفته باشد. این امر باعث خستگی شدید، دل‌زدگی از درس و عدم کسب نتیجه‌ی مطلوب در امتحان خواهد شد.

دیگر این‌که همان‌طور که همه می‌دانیم، دوام مطالبی که در یک شب و با حجم زیاد در مغز انباشته شوند، بیش از چند روز نیست و به یادگیری مستمر و دائمی که هدف مهم آموزش است، منجر نمی‌شود.

هنگامی که از وبلاگ آموزشی استفاده می‌کنیم، می‌توانیم در مقاطع زمانی کوتاه و به‌طور مستمر، دانش‌آموز را ارزیابی کنیم. مثلاً می‌توان سؤالات کوتاه دانشی یا مفهومی را در وبلاگ مطرح کرد و از دانش‌آموزان خواست در مدت زمان مشخصی، جواب‌ها را برای مدیر وبلاگ بفرستند. در این‌جا، حتی اگر دانش‌آموز برای یافتن پاسخ سؤال خود به منابع متفاوت از جمله کتاب درسی مراجعه کند، هم‌چنان این روش سودمند خواهد بود. چون او مجبور است برای نوشتن پاسخ در وبلاگ، حداقل یک بار از روی آن بخواند و یک بار بنویسد که این خود می‌تواند به نوعی یادگیری مستمر منجر شود. سپس می‌توان همه‌ی جواب‌ها را در وبلاگ منتشر کرد و از دانش‌آموزان خواست پاسخ‌های یکدیگر را بررسی و نقد کنند و در نهایت، توسط معلم به سمت پاسخ‌های درست راهنمایی شوند. این روش، از انباشته شدن حجم زیاد درس برای شب امتحان جلوگیری می‌کند و باعث ماندگاری مطالب در ذهن دانش‌آموز می‌شود.

البته باید به این نکته هم توجه داشت که بعضی دانش‌آموزان ممکن است به دلایل گوناگون مانند تکالیف زیاد سایر دروس مدرسه، فعالیت‌های جانبی دیگر یا وظایف درون خانواده، از لحاظ زمانی در تنگنا باشند. بنابراین، فعالیت‌ها باید با نظرسنجی از دانش‌آموزان، به گونه‌ای طراحی شوند که در مدت زمان محدودی انجام گیرند.

● استفاده از وبلاگ کمک می‌کند تا دانش‌آموزان توانایی‌های نوشتاری خود را بهبود بخشند.

یکی از مشکلاتی که دانش‌آموزان کمابیش به آن دچارند، نداشتن توانایی کافی برای روای کاغذ آوردن دانسته‌هایشان است. بسیاری از دانش‌آموزان، مطالب را یاد می‌گیرند و به ذهن می‌سپارند، ولی هنگامی که در موقعیت‌های خاص مثل زمان امتحان، باید این دانسته‌ها را روی کاغذ منتقل کنند، دچار مشکل می‌شوند. در بسیاری موارد، آن‌ها مفهوم درس را کاملاً درک کرده‌اند، ولی در بیان منظور خود از طریق نوشتن، دچار ضعف شدید هستند. بنابراین، در امتحان موفق نمی‌شوند و این باعث سرخوردگی عمیق در آن‌ها می‌شود؛ چرا که با وجود مطالعه‌ی فراوان، نتیجه‌ی مطلوبی کسب نکرده‌اند.

یکی از راه‌های برطرف کردن این نقص، استفاده از وبلاگ‌های آموزشی است. در فضای وبلاگ، چون دانش‌آموزان برای بیان منظور خود چاره‌ای جز نوشتن ندارند، به مرور زمان، مهارت‌های نوشتاری آنان نیز تقویت می‌شود تا بتوانند آن‌چه را که در ذهن دارند، به راحتی بنویسند. از سوی دیگر، خود عمل نوشتن، چون با تأمل و تمرکز همراه است، در بسیاری موارد باعث می‌شود که مطالب به گونه‌ای عمیق‌تر در ذهن باقی بمانند.

البته باید توجه داشت، مهارت‌های کلامی دانش‌آموزان نیز در کنار مهارت‌های نوشتاری مهم و ارزشمند هستند و نباید از آن‌ها چشم‌پوشید. بنابراین، در کنار وبلاگ آموزشی، فرصت کافی در کلاس درس برای پرورش این مهارت نیز باید در اختیار دانش‌آموزان قرار گیرد.

یکی از راه‌حل‌های توانمندسازی دانش‌آموزان برای نوشتن، استفاده از وبلاگ‌های آموزشی است